

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/95/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7121209261
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7121209261.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore navrhovateľa: MarS MS s.r.o., Floriánska 33, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 132 874, zastúpeného Pančišinová & Partners s.r.o., Rázusova 49, 040 01 Košice - mestská časť Juh, IČO: 52 772 497, proti odporcovi: BEACH CLUB KOŠICE s.r.o., Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, IČO: 47 240 032, zastúpenému JUDr. Marekom Radačovským, advokátom, Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 35 553 961, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/103/2021-50 zo dňa 11. novembra 2021, takto

rozhodol:

I. M e n í uznesenie Okresného súdu Košice I, č.k. 29Cb/103/2021-50 zo dňa 11. novembra 2021 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá a navrhovateľovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznáva.

II. Odporca má proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením rozhodol tak, že

I. Odporcovi zakazuje akýmkoľvek spôsobom nakladať, disponovať s pohľadávkami vyplývajúcimi zo Zmluvy o postúpení pohľadávky datovanej dňa 2.10.2020 medzi spoločnosťou MarS MS s.r.o., IČO : 53 132 874, sídlo : Floriánska 33, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, SR ako postupcom a spoločnosťou BEACH CLUB KOŠICE s.r.o., IČO : 47 240 032, sídlo : Slovenská 26, 040 01 Košice - mestská časť Sever, SR ako postupníkom, predmetom ktorej je postúpenie pohľadávok voči spoločnosti Crow Arena s.r.o., IČO : 46 166 475, sídlo : Vodárenská 6/646, 040 01 Košice (a to s pohľadávkami uplatnenými v prihláškach reštrukturalizačného konania majetku Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30R/1/2016 pod číslami : 8/1 č. 8 vo výške 120.528,49 eur, 8/2 č. 9 vo výške 88.583 eur, 8/3 č. 10 vo výške 29.736 eur, 8/4 č. 11 vo výške 960 eur, 8/5 č. 12 vo výške 45.000 eur, ktoré vznikli na základe nezaplatennej ceny diela vykonaného pre dlžníka Crow Arena s.r.o. a príslušenstva, ktoré tvoria trovy konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26Cbi/14/2016; pohľadávok uplatnených v prihláškach reštrukturalizačného konania majetku Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30R/1/2016 pod číslami : 8/12 č.19 vo výške 16.702,82 eur, ktoré vznikli titulom náhrady trov konania vedenom na Stálom rozhodcovskom súde v Banskej Bystrici, rozhodcovský rozsudok zo dňa 15.6.2016 vydaný pod sp. zn. SR146/2014 a príslušenstva, ktoré tvoria trovy konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 30Cbi/14/2016; pohľadávok uplatnených v prihláškach reštrukturalizačného konania majetku Crow Arena s.r.o., so sídlom Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30R/1/2016 pod číslami : 8/6 číslo 13 vo výške 22.272,97 eur, 8/10 číslo 17 vo výške 50.260,38 eur, 8/8 číslo 15 vo výške 47.790,53 eur, 8/9 číslo 16 vo výške 15.997,97 eur, 8/10 číslo 17 vo výške 496,32 eur, 8/11 číslo 18 vo výške 22.590 eur, ktoré vznikli na základe nezaplatennej ceny diela vykonaného pre

dlužníka Crow Arena s.r.o. a následného omeškania dlžníka so zaplacením za cenu diela a príslušenstva, ktoré tvoria trovy konania vedeného Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 31Cbi/14/2016; a to celé vrátane všetkých práv spojených s uvedenými pohľadávkami podľa rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Banskej Bystrici vydaného v konaní pod sp. zn. SR146/2014 dňa 15.6.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.6.2015 a vykonateľnosť dňa 27.6.2015, a ktorým je uložené dlžníkovi zaplatiť istinu vo výške 284.807,49 eur, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 150.013,37 eur od 3.3.2013 do 31.12.2013 - t.j. v sume 22.727,03 eur, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 120.528,49 eur od 1.1.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 88.583 eur od 1.5.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 29.736 eur od 4.5.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 960 eur od 15.6.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 45.000 eur odo dňa 15.7.2013 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 16.702,82 eur, ako aj vykonávať akékoľvek úkony smerujúce k zániku týchto pohľadávok až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

II. Navrhovateľovi priznáva plnú náhradu trov konania voči odporcovi.

III. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ sa domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie uvedené v odseku 1. tohto uznesenia. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že ako postupca uzavrel dňa 2.10.2020 s odporcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou sa zaviazal postúpiť na odporcu pohľadávky s príslušenstvom voči dlžníkovi Crow Arena s.r.o., Vodárenská 6/646, 040 01 Košice, IČO : 46 166 475 špecifikované v odseku 1. tohto uznesenia za peňažnú odplatu vo výške 90 % ich nominálnej hodnoty bez príslušenstva, a to do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvy. Odporca mu ale odplatu za postúpené pohľadávky nezaplatil v lehote splatnosti, čím podstatným spôsobom porušil zmluvu o postúpení pohľadávky, preto navrhovateľ dňa 27.9.2021 od zmluvy odstúpil. Odstúpenie od zmluvy sa do dispozičnej sféry odporcu dostalo dňa 28.9.2021 (uložením poštovej zásielky na pošte). Navrhovateľ zdôraznil, že odstúpením zmluva o postúpení pohľadávky v celom rozsahu zanikla a pohľadávky sa ku dňu 28.9.2021 vrátili naspäť do jeho majetku. Napriek tomu, že v dôsledku odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky je navrhovateľ výlučným majiteľom pohľadávok voči dlžníkovi Crow Arena s.r.o., odporca ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vykonáva úkony voči dlžníkovi, ako keby pohľadávky patrili do jeho majetku. V tejto súvislosti poukázal, že spoločnosť Crow Arena s.r.o. ho dňa 6.10.2021 písomne požiadala o poskytnutie informácie, kto je jej veriteľom z dôvodu, že odporca sa domáha voči nej splnenia pohľadávok napriek odstúpeniu navrhovateľa od zmluvy o postúpení pohľadávky.

3. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia navrhovateľ dôvodil, že je daný tým, (i) že odporca ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vykonáva úkony voči Crow Arena s.r.o. (nakladá s pohľadávkami a disponuje s nimi) a to napriek tomu, že ich majiteľom v dôsledku odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky nie je, ako aj tým, (ii) že Crow Arena s.r.o. požaduje od navrhovateľa informáciu, kto je jej veriteľom. Uzavrel, že v dôsledku úkonov odporcu ako subjektu, ktorý už nie je majiteľom pohľadávok by mohlo dôjsť k nenapraviteľným následkom.

4. Odporca vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia namietať právomoc Okresného súdu Košice I. Dôvodil, že strany sa v bode 4.7 zmluvy o postúpení pohľadávky dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov na základe tejto zmluvy alebo spory súvisiace so zmluvou, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Rozhodcovskému súdu Slovenskej živnostenskej komory. S poukazom na ust. § 6 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preto navrhol, aby súd konanie zastavil. Pre prípad danej právomoci súdov mal za to, že Okresný súd Košice I nie je miestne príslušným súdom, pretože vzhľadom na povahu skutočností uvádzaných navrhovateľom ide o spor vyvolaný osobitnou povahou exekučného konania (§ 20 písm. c) CSP). Zároveň akcentoval, že odplatu za postúpenie pohľadávok uhradil bezprostredne po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky, preto je odstúpenie navrhovateľa od zmluvy neplatné a predstavuje len ďalšiu podvodnú snahu dlžníka Crow Arena s.r.o. a navrhovateľa po jeho nezákonnom ovládnutí spriaznenými osobami dlžníka zbaviť sa povinnosti plniť exekučným titulom priznané záväzky voči odporcovi ako oprávnenému v exekučnom konaní. Poukázal, že tvrdenie o zaplacení odplaty za postúpené pohľadávky preukazujú potvrdenie o vysporiadaní záväzkov a dohoda o započítaní zo dňa 3.10.2020. Pokiaľ ide o skutočnosti odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami argumentoval, že navrhovateľ sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia skrz domnelých práv, ktoré mal nadobudnúť

na základe odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom jeho návrh nemôže obstať, pretože nepreukázal dôvodnosť a trvanie nároku. Zároveň navrhovateľ neosvedčil, že by odporca nakladal alebo disponoval s pohľadávkami, ktoré boli predmetom postúpenia spôsobom, ktorý by zhoršoval jeho postavenie. Zdôraznil tiež, že právne účinky neodkladného opatrenia nesmú obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). V danom prípade však proporcionality absentuje, keďže navrhovaným neodkladným opatrením by sa úplne zamedzil výkon jeho veriteľských oprávnení a to jedine v prospech dlžníka Crow Arena s.r.o.. Zároveň namietal, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je ani zrejmé, čoho sa navrhovateľ mieni domáhať v konaní vo veci samej. S poukazom na vyššie uvedené dôvody žiadal pre prípad, ak by súd na jeho námietku, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní konanie nezastavil, aby návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Navrhovateľ v replike uviedol, že vyjadrenie odporcu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s jeho prílohami len potvrdzuje, že odporca svoje právo odvádza od sfaľovaných dokumentov. Dôvodil, že odporca konajúc svojim konateľom antedatoval podpis na zmluve, ktorou sa pokúsil previesť pohľadávky voči Crow Arena s.r.o. na seba. V súvislosti so zmluvou o postúpení pohľadávky a oznámením o postúpení pohľadávky adresovaným Crow Arena s.r.o. navrhovateľ argumentoval, že tieto listiny podpísal iba konateľ odporcu Martin Sokáč, ktorý bol v čase, kedy mala byť uzavretá zmluva o postúpení pohľadávky zároveň aj konateľom navrhovateľa. S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou podľa navrhovateľa menovaný označené listiny antedatoval, aby vzbudil presvedčenie, že k ich podpísaniu došlo tesne pred vydražením jeho obchodného podielu u navrhovateľa. Mal za to, že jeho právne postavenie ako vlastníka pohľadávok proti Crow Arena s.r.o. je neisté a bez určenia neplatnosti zmluvy a jeho vlastníckeho vzťahu k týmto pohľadávkam bude ohrozené jeho postavenie ako veriteľa voči dlžníkovi. Vo vzťahu k námietke odporcu, že spor sa má prejednať v rozhodcovskom konaní uviedol, že odporca odvíja právomoc rozhodcovského súdu od dodatku k zmluve, ktorý doposiaľ nebol predložený v žiadnom súdnom konaní a ani pri iných príležitostiach, pri ktorých sa odporca vyjadroval v súvislosti so zmluvou o postúpení pohľadávky. Tvrdil, že dodatok k zmluve o postúpení pohľadávky je ďalšou odporcom dodatočne vyfabrikovanou listinou. Dôvodil, že predloženie scanu antedatovaného dokumentu, navyše po roku od jeho údajného podpísania, nemôže požívať právnu ochranu. Poukázal i na to, že neodkladné opatrenie predchádza žalobe vo veci samej v súlade s ust. § 324 ods. 1 CSP, pričom nariadením neodkladného opatrenia nebudú nároky z pohľadávok žiadnym spôsobom dotknuté, len je potrebné do ustálenia dokazovania predísť zániku a disponovaniu pohľadávok, ktoré boli predmetom zmluvy. Uzavrel, že jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný v tomto súdnom konaní je posledným prostriedkom civilnoprávnej obrany v zmysle Ústavy Slovenskej republiky a žiada, aby mu bola poskytnutá právna ochrana preventívneho charakteru, nakoľko represívna ochrana v podobe trestnoprávných účinkov nijako nezabezpečí účel neodkladného opatrenia, ktorého vydanie navrhuje. V tejto súvislosti uviedol, že ak mu bude odňaté toto právo na civilnoprávnu preventívnu ochranu, je povinný uplatniť aj trestnoprávne prostriedky právnej ochrany voči všetkým subjektom podieľajúcim sa na odopretí práv, ktoré mu patria, a to najmä voči navrhovateľovi a osobám rozhodujúcim v príslušnom súdnom konaní, v ktorom došlo alebo dôjde k odopretiu práv, najmä v dôsledku trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu ohýbania práva.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa článku 2 ods. 1, §§ 1, 324 ods. 1, 325 ods. 2 písm. c), d) CSP, ktoré obsahujú úpravu princípu právnej istoty, všeobecných ustanovení neodkladného opatrenia a obsahu neodkladného opatrenia.

7. Súd prvej inštancie uviedol, že z predložených listinných dôkazov vyplývajú skutočnosti uvádzané v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto po jeho preskúmaní dospel k záveru, že mu je možné vyhovieť v celom rozsahu. Mal za to, že navrhovateľ preukázal dôvodnosť nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana, osvedčil existenciu nebezpečenstva hrozacej ujmy a tiež, že konanie odporcu je mu spôsobilé privodiť ujmu. Argumentoval, že potreba dočasne upraviť pomery medzi stranami je naliehavá z dôvodu, aby sa zamedzilo vzniku ujmy navrhovateľovi konaním odporcu. Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 2.10.2020, dodatok k nej zo dňa 3.10.2020, potvrdenie o vysporiadaní záväzkov zo dňa 3.10.2020 aj dohodu o započítaní zo dňa 3.10.2020 vyhodnotil ako sporné (boli vypracované dodatočne, keď už Martin Sokáč nebol spoločníkom ani konateľom navrhovateľa). Mal za to, že existuje podozrenie, že odporca sa pokúsil o prevod vlastníckych práv k pohľadávkam v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, pretože zmluvu o postúpení pohľadávok uzavrel sám so sebou a aj z tohto dôvodu môže byť absolútne neplatná podľa §§ 37, 39 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti tiež poukázal,

že aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo dňa 5. marca 2008 sp. zn. 2Obo/144/2007 konštatoval, že nemôže vystupovať jedna fyzická osoba v dvojstrannom právnom úkone a to ani vtedy, keď na jednej strane vystupuje ako konateľ právnickej osoby (osôb) a na strane druhej ako fyzická osoba a ešte ju aj na oboch zmluvných stranách podpíše. Sama so sebou zmluvu uzavrieť nemôže. Pokiaľ ide o tvrdenia navrhovateľa o antedatovaní listín predložených odporcom súd prvej inštancie uviedol, že uvedené bude posudzované v konaní vo veci samej, preto ani neprihliadol na námietku nedostatku právomoci súdu a námietku miestnej nepríslušnosti.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa §§ 255 ods. 1, 262 ods. 2 CSP tak, že navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania voči odporcovi s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie odporca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a priznal mu voči navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

10. Odporca v odvolaní primárne poukázal, že nariadenie neodkladného opatrenia dosiahol navrhovateľ na základe bezprávnej vyhrážky smerujúcej voči konajúcemu sudcovi, keď v podaní zo dňa 5.11.2021 mu adresoval ultimátum, že ak mu bude odňaté právo na civilnoprávnu preventívnu ochranu, je povinný uplatniť aj trestnoprávne prostriedky právnej ochrany voči všetkým subjektom podieľajúcim sa na odopretí práv patriacich mu, a to najmä voči odporcovi a osobám rozhodujúcim v príslušnom súdnom konaní, v ktorom došlo alebo dôjde k odopretiu práv najmä v dôsledku trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu ohýbania práva. Odporca považoval za zrejmé, že takáto vyhrážka smerovala voči konajúcemu sudcovi, keďže spomínaných trestných činov sa môže dopustiť v daných súvislostiach len subjekt v postavení sudcu. Mal za to, že ide o zasahovanie do nezávislosti súdu a snahu skrz vyhrážky voči sudcovi dosiahnuť priaznivé rozhodnutie o návrhu.

11. Ďalej odporca dôvodil, že vo vyjadrení k návrhu namietal, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní s poukazom na bod 4.7 zmluvy o postúpení pohľadávky a pre prípad, ak by súd prvej inštancie dospel k záveru, že má právomoc konať, namietal jeho miestnu príslušnosť. Poukázal, že týmito jeho námietkami sa súd prvej inštancie nevysporiadal a obmedzil sa len na konštatovanie, že na námietku nedostatku svojej právomoci neprihliadol. Dôvody, pre ktoré tak spravil však z napadnutého rozhodnutia nie sú zrejmé a preto je v tomto smere rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a arbitrárne, čo priamo zasahuje do jeho práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže napadnuté uznesenie nedáva odpoveď na jednu zo základných otázok nastolených v konaní a to otázku právomoci príslušnosti súdu vo veci konať.

12. Odporca tiež argumentoval, že nariadené neodkladné opatrenie je nezákonné aj preto, že mu ukladá povinnosť zdržať sa konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, pričom v napadnutom uznesení nie je špecifikovaná vec sama, nie je označená konajúcim súdom či spisovou značkou, a teda neodkladné opatrenie je ohraničené konaním vo veci samej, o ktorom ale nie je zrejmé o aké konanie vlastne ide a či vôbec prebieha. Konanie, v ktorom bolo nariadené neodkladné opatrenie zjavne vecou samou nie je, keďže bolo začaté len na základe podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a rozhodnutia vo veci samej sa navrhovateľ v tomto konaní nedomáha. Iné konanie v napadnutom uznesení označené nie je, preto napadnuté rozhodnutie trpí neurčitosťou a nevykonateľnosťou na ťarchu odporcu. Nariadené neodkladné opatrenie nemá jednoznačne určené hranice svojho trvania, čo vytvára neprípustný stav trvalého zásahu do jeho majetkových práv. Ďalej považoval za zrejmé, že jediným účelom neodkladného opatrenia je, aby sa spoločnosť Crow Arena s.r.o. ako subjekt spriaznený s navrhovateľom vyhol exekučnému konaniu a celkovo nútenému výkonu dvoch právoplatných súdnych rozhodnutí voči nemu. Dôvodil, že uvedené je potrebné chápať v kontexte toho, že MarS MS s.r.o. bola bezprostredne po postúpení pohľadávok na odporcu prostredníctvom schránkovej cyperskej spoločnosti nezákonne ovládnutá a bol vymenený jej konateľ, zjavne spriaznený s dlžníkom Crow Arena s.r.o., pričom od svojho domnelého ustanovenia vykonáva výhradne len úkony smerujúce k znemožneniu vymoženiu pohľadávky odporcu od dlžníka v súbežne prebiehajúcich exekučných konaniach.

13. Pokiaľ ide o splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia odporca argumentoval, že z návrhu vyplýva, že navrhovateľ sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia preto, že (i) odporca ako veriteľ pohľadávok voči dlžníkovi Crow Arena s.r.o. vykonáva úkony voči Crow Arena s.r.o. (konkrétne nakladá a disponuje s pohľadávkami) a tiež preto, že (ii) Crow Arena s.r.o. požaduje od navrhovateľa poskytnutie informácie, kto je jej veriteľom. Odporca dôvodil, že vo vyjadrení k návrhu poukázal, že navrhovateľ nie je majiteľom pohľadávok voči Crow Arena s.r.o., pretože odplata za postúpenie pohľadávok bola riadne navrhovateľovi uhradená bezprostredne po uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávky. Dôvodil, že v prílohe vyjadrenia k návrhu predložil potvrdenie MarS MS s.r.o. o riadnej úhrade odplaty. Na preukázanie spôsobu úhrady odplaty za postúpenie pohľadávok predložil dohodu o započítaní zo dňa 3.10.2020, na základe ktorej došlo k zániku záväzku odporcu na úhradu odplaty titulom zmluvy o postúpení pohľadávky v celom rozsahu. Predmetné započítanie pohľadávok je v účtovníctve odporcu riadne zaevidované. Na tomto základe považoval za zrejmé, že odstúpenie navrhovateľa od zmluvy o postúpení pohľadávky je v celom rozsahu nedôvodné a je len ďalšou podvodnou snahou dlžníka Crow Arena s.r.o. zbaviť sa povinnosti plniť exekučným titulom priznané záväzky voči odporcovi ako oprávnenému v exekučnom konaní. Navyše poukázal, že mal vedomosť o podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže mu bol doručený súdom prvej inštancie na vyjadrenie, pričom neučinil žiadne úkony v zmysle dispozície so spornými pohľadávkami (aj keď mal na to dostatok času aj priestoru) z čoho vyplýva, že nie je daná potreba nariadenia neodkladného opatrenia. Dôvodil, že od 2.10.2020, kedy bola zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá, mal prakticky neobmedzenú možnosť dispozície s pohľadávkami, avšak nenakladal a ani nedisponoval s nimi. Aj s poukazom na uvedené preto podľa odporcu absentuje akútna potreba úpravy pomerov strán, keďže aktuálny stav trvá bezo zmeny vyše roka.

14. Ohľadne dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd prvej inštancie založil okrem iného aj na tom, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 2.10.2020, dodatok k nej zo dňa 3.10.2020, potvrdenie o vysporiadaní záväzkov zo dňa 3.10.2020 aj dohoda o započítaní zo dňa 3.10.2020 sú ako sporné vzhľadom na podozrenie, že boli antedatované konateľom odporcu H. ktorý v čase, keď mali byť vyhotovené bol zároveň aj konateľom navrhovateľa odporca dôvodil, že označené listiny boli riadne vypracované a podpísané v čase, aký je na nich uvedený. Osvojiť si tak závažné závery len na základe ničím nepodložených tvrdení navrhovateľa považoval za neprípustné. Zdôraznil, že navrhovateľ ani len neosvedčil svoje tvrdenie o ich údajnom antedatovaní. Poukázal, že otázkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa už zaoberali aj súdy a berúc do úvahy uvedené tvrdenia navrhovateľa potvrdili, že ide o platný právny úkon. K otázke platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyjadril Okresný súd Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 69Ek/1972/2020, keď v uznesení zo dňa 3. mája 2021 konštatoval, že zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 2.10.2020 bola medzi MarS MS s.r.o. a oprávneným platne uzavretá, keďže v čase jej uzatvorenia v mene spoločnosti MarS MS s.r.o. konal jediný konateľ Martin Sokáč. K námietke žalobcu, že pri podpise zmluvy o postúpení pohľadávky vystupoval v postavení konateľa tak za postupcu (MarS MS s.r.o.) ako aj za postupníka (odporcu) Martin R. a z toho dôvodu má byť tento úkon považovaný za neplatný odporca argumentoval, že takýto záver je absurdný a nemá oporu v zákone ani v relevantných rozhodnutiach súdov. Argumentoval, že nie je ničím obmedzená možnosť fyzickej osoby byť vo funkcii štatutárneho orgánu vo viac ako jednej obchodnej spoločnosti. Súčasne nie je obmedzené uskutočňovanie právnych úkonov medzi obchodnými spoločnosťami, kde vo funkcii štatutárneho orgánu vystupuje tá istá osoba. Dôvodil, že v tomto smere je potrebné jednoznačne rozlišovať právnu subjektivitu navrhovateľa a odporcu, ktorá jediná má vplyv na posudzovanie, či ide o rôzne subjekty práva. Právna subjektivita strán sa pritom neodvodzuje a nesúvisí s otázkou, kto je ich konateľom.

15. Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správne. Poukázal, že na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cb/70/2021 prebieha konanie o určenie, či tu právo je alebo nie. Meritom predmetného sporu je určenie veriteľa pohľadávky vymáhanej v exekučnom konaní sp. zn. 69Ek/1972/2020 proti dlžníkovi (v exekučnom konaní povinnému) Crow Arena s.r.o.. Platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky bude v tomto spore riešená ako predbežná otázka a výrokom rozsudku bude určené, komu patria práva veriteľa zo spornej pohľadávky proti Crow Arena s.r.o.. Zároveň mal za to, že nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok je absolútne neplatná, je neplatné aj dojednanie o právomoci rozhodcovského súdu. Dôvodil, že nie je možné, aby rozhodcovský súd rozhodoval o platnosti zmluvy, od ktorej odvíja svoju právomoc pre dané konanie. Tiež poukázal, že odporca sa odvoláva na zmluvu o postúpení pohľadávky, pričom v konaní predložil

iba jej scan. Navrhovateľ namietol pravosť tejto listiny a navrhol, aby odporca doložil jej originál. Kým túto povinnosť odporca nesplní navrhol, aby súd neprihliadal na argumenty a dôkazy, ktoré odporca odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávky. Súčasne poukázal, že zmluva o postúpení pohľadávky neobsahuje bod 4.7. a odporca začal do prebiehajúcich konaní prikladať scan jej dodatku s bodom 4.7 s nulovou dôveryhodnosťou o dátume jeho skutočného vyhotovenia. Pokiaľ ide o časové ohraničenie neodkladného opatrenia argumentoval, že je irelevantné tvrdenie odporcu o absencii spisovej značky konania vo veci samej vo výroku rozhodnutia, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Dôvodil, že žaloba vo veci samej môže byť podaná až po vydaní neodkladného opatrenia. Mal za to, že potreba nariadenia neodkladného opatrenia je preukázaná aj tým, že v exekučnom konaní sp. zn. 69Ek/1972/2020 vedenom exekútorickým úradom JUDr. Máriou Nogovou odporca navrhol vykonanie exekúcie príkazom iných peňažných pohľadávok a podal žiadosť o bezodkladné vydanie exekučného príkazu. Odporca preukazuje odplatu za postúpenie pohľadávok dohodou o započítaní a potvrdením o vysporiadaní záväzkov zo dňa 3.10.2020, ktorých pravosť navrhovateľ poprel. V tejto súvislosti uviedol, že neeviduje žiadnu účtovnú dokumentáciu, z ktorej by vyplývala úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky formou zápočtu. K dôvodom, ktoré viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia uviedol, že súd prvej inštancie vyslovil dôvodnú pochybnosť a nie záver o skutkovom stave, že Martin Sokáč antedatoval listiny, ktorých pravosť je vo všetkých vzájomných súdnych konaniach namietaná. Poukázal tiež na závery rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obo 144/2007 zo dňa 5. marca 2008, v zmysle ktorých jednostranný právny úkon je oprávnený vykonať jeden spôsobilý subjekt, ktorý svojim vyhlásením zakladá určité práva, zmenu týchto práv alebo ich zánik. Vždy pôjde o fyzickú osobu, aj keď úkon robí v mene právnickej osoby (konateľ, štatutárny zástupca). Právnická osoba ako taká, bez pôsobenia fyzickej osoby (osôb) nemá spôsobilosť nejaký úkon vykonať. Nemôže preto vystupovať jedna fyzická osoba v dvojstrannom právnom úkone a to ani vtedy, keď na jednej strane vystupuje ako konateľ právnickej osoby (osôb) a na strane druhej ako fyzická osoba a ešte ju aj na oboch zmluvných stranách podpíše. Sama so sebou zmluvu uzavrieť nemôže a to ani vtedy, keby sa nechala na niektorej strane zastúpiť, pretože zástupca vystupuje v mene toho, koho zastupuje.

16. Odporca v odvolacej replike pokiaľ ide o právomoc rozhodcovského súdu nad rámec svojich doterajších tvrdení poukázal, že podľa § 1 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 244/2002 Z.z.“), v rozhodcovskom konaní možno rozhodovať všetky spory týkajúce sa právnych vzťahov, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovaní vrátane sporov o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy. Dôvodil, že zákon č. 244/2002 Z.z. dáva možnosť rozhodcovskému súdu rozhodovať aj spory o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je (akým je práve aj navrhovateľom iniciované konanie), a súčasne výslovne oddeľuje akúkoľvek neplatnosť zmluvy, v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka od neplatnosti doložky samotnej. Zároveň namietal, že by sa odvolával len na scan zmluvy o postúpení pohľadávky. Dôvodil, že vo všetkých konaniach bola predložená zaručená konverzia zmluvy o postúpení pohľadávky z jej listinnej formy do formy elektronickej vykonaná v súlade s § 35 a nasl. zákona č. 305/2013 Z. z. o e-Governmente. Takúto podobu zmluvy o postúpení pohľadávky považoval za plne dostačujúcu pre právne účely v rovnakom rozsahu ako je osvedčená kópia pôvodného dokumentu. Pokiaľ ide o nezákonnosť výroku neodkladného opatrenia dôvodil, že navrhovateľ sa vo svojom vyjadrení snaží reparovať pochybenia súdu prvej inštancie čo do zjavnej nesprávnosti výroku nariadeného neodkladného opatrenia. Poukázal, že súd prvej inštancie zjavne využil možnosť danú ust. § 330 ods. 1 CSP a ohraničil dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Argumentoval, že nariadené neodkladné opatrenie nemá jednoznačne určené hranice svojho trvania, napriek tomu, že úmyslom súdu zjavne bolo ho časovo limitovať, čo vytvára neprípustný stav trvalého zásahu do jeho majetkových práv. K nesplneniu podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia zopakoval svoje predchádzajúce argumenty. Pokiaľ ide o dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia zdôraznil, že navrhovateľ ani len neosvedčil svoje tvrdenie o údajnom antedatovaní predmetných právnych úkonov. Argumentoval, že súd sa nemôže bez ďalšieho spoľahnúť na tvrdenia navrhovateľa a na nich založiť svoje rozhodnutie o neodkladnom opatrení, pokiaľ nie sú aspoň osvedčené.

17. Navrhovateľ v odvolacej duplike nad rámec svojich doterajších tvrdení uviedol, že zaručená konverzia nenahrádza fyzickú podobu dokumentu, iba elektronicke deklaruje skutočnosti uvedené na listine. Po vznosení námietky pravosti listiny nemôže obstať tvrdenie o zaručenej konverzii. Ďalej poukázal, že zákon výslovne pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania

vo veci samej. Spisová značka a špecifikácia predmetu konania vo veci samej tak časovo môže nasledovať až po vydaní neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu nie je možné uviesť v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia všetky skutočnosti, ktoré budú známe až po vydaní samotného neodkladného opatrenia. Dôvodil tiež, že riadne a včasné uplatňovanie nárokov veriteľa nie je ohrozené vydaním neodkladného opatrenia. Primárne mal za to, že odporca nie je veriteľom pohľadávok dlžníka Crow Arena s.r.o.. Zároveň sú pohľadávky voči dlžníkovi v štádiu vymáhania v exekučnom konaní, premlčacie lehoty spočívajú a nehrozí žiadne ohrozenie práv veriteľa, ktoré odporca vo svojom vyjadrení ani nešpecifikoval. Pokiaľ ide o nevyhnutnosť vydania neodkladného opatrenia uviedol, že vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach preukázal, že v exekučnom konaní sp. zn. 69Ek/1972/2020 po spochybnení procesného postavenia odporcu ako oprávneného v tomto exekučnom konaní, odporca obratom podal súdnej exekútorke žiadosť o bezodkladné vydanie exekučného príkazu. Mal za to, že tým je jednoznačne preukázaný úmysel odporcu o urýchlené exekvovanie pohľadávky napriek skutočnosti, že ním tvrdené účastníctvo v exekučnom konaní bolo zákonným spôsobom namietnuté a odôvodnené.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie odporcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné.

19. Odporca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody sú naplnené.

20. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov a síce, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v intenciách rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a či na osvedčený skutkový stav aplikoval súd prvej inštancie správne príslušné právne predpisy a to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

21. Skôr, ako sa odvolací súd vyjadrí k tomu, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, považuje za potrebné sa primárne vyjadriť k otázke právomoci súdu vzhľadom na námietku odporcu, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní a tiež k námietke miestnej nepríslušnosti. Robí tak aj s ohľadom na to, že súd prvej inštancie k týmto námietkam síce zaujal stanovisko, že na ne neprihliada, no ako dôvod, pre ktorý tak spravil označil len spornosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2.10.2020 a dodatku k nej zo dňa 3.10.2020 bez toho, aby tento svoj záver bližšie odôvodnil.

22. Ustanovenie § 5 CSP ukladá súdu na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí skúmať, či sa spor nemá prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní. Odporca právomoc súdu namietal s poukazom na bod 4.7 zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 2.10.2020, ktorý mal byť dojednaný dodatkom k tejto zmluve zo dňa 3.10.2020, a podľa ktorého sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, vrátane sporov o jej platnosť, predložia na rozhodnutie v rozhodcovskom konaní Rozhodcovskému súdu Slovenskej živnostenskej komory. Navrhovateľ dôvodil, že pri uzavretí označeného dodatku konal za obe zmluvné strany, ktoré mali dodatok uzavrieť konateľ H.. Poukázal, že menovaný bol v čase údajného uzavretia predmetného dodatku konateľom postupcu (navrhovateľa) aj postupníka (odporcu), pričom konateľom odporcu je až doposiaľ. Argumentoval, že dodatok k zmluve, ktorým mala byť založená právomoc rozhodcovského súdu odporca doteraz nepredložil v žiadnom súdnom konaní ani pri iných príležitostiach, pri ktorých sa vyjadroval v súvislosti so zmluvou o postúpení pohľadávky. S poukazom na uvedené mal za to, že tento dodatok bol odporcom dodatočne vyfabrikovaný a antedatovaný aj pre účely tohto konania.

23. Odvolací súd si je vedomý toho, že ust. § 7 ods. 1 CSP ako dôvod neprihliadnutia na námietku žalovaného, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní, neustanovuje neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a rovnako i toho, že posúdenie platnosti rozhodcovskej zmluvy je súčasťou

právomoci rozhodcovského súdu. Uvedené však neznamená, že po vznesení námietky podľa § 6 CSP žalovaným nemôže súd konať inak, ako len automaticky bez ďalšieho konanie zastaviť. Vzhľadom na okolnosti uvedené v odseku 22. tohto uznesenia odvolací súd nepovažuje v tomto štádiu konania existenciu rozhodcovskej zmluvy za osvedčenú hodnoverným spôsobom. To má za následok, že nie je osvedčené, že strany sporu sa dobrovoľne a vedome vzdali svojho práva na súdnu ochranu vykonávanú prostredníctvom všeobecných súdov a zverili ju súdu rozhodcovskému. Zároveň odvolací súd poukazuje, že i keď odporca v odvolacej replike uviedol, že vo všetkých konaniach predložil zaručenú konverziu zmluvy o postúpení pohľadávky z jej listinnej formy do formy elektronickej podľa § 35 a nasl. zákona o e-Governmente, v tomto konaní nebola odporcom predložená listina, ktorej obsahom by bola aj rozhodcovská zmluva spojená s osvedčovacou doložkou vyhotovenou v čase uzavretia sporného dodatku k zmluve, čo by minimálne osvedčilo, že tento dodatok nebol odporcom dodatočne vyhotovený a antedatovaný.

24. Pokiaľ ide o námietku miestnej nepríslušnosti odporca s poukazom na ust. § 20 písm. c) CSP dôvodil, že na konanie je príslušný súd, na ktorom prebieha exekučné konanie. Z kontextu jeho podaní ďalej vyplýva, že týmto miestne príslušným súdom by mal byť Okresný súd Banská Bystrica. Odvolací súd k uvedenej námietke poukazuje, že výlučná miestna príslušnosť podľa § 20 písm. c) CSP je daná vtedy, ak prebieha exekučné konanie a zároveň ide o spor vyvolaný osobitnou povahou tohto konania. Sporní vyvolanými osobitnou povahou exekučného konania sú napr. spory o vylúčenie veci z exekúcie alebo poddížnické žaloby. Berúc do úvahy, čoho sa navrhovateľ v danom prípade návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha má odvolací súd za to, že tento spor nepatrí do kategórie sporov vyvolaných osobitnou povahou exekučného konania. Navrhovateľ totiž svoj nárok v zmysle návrhu odvíja od tvrdenia, že platne odstúpil od zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom skutočnosť, že táto pohľadávka je toho času exekučne vymáhaná odporcom ako oprávneným je len sekundárnym dôsledkom toho, že otázka platnosti odstúpenia navrhovateľa od zmluvy o postúpení pohľadávky je medzi stranami sporná.

25. Ďalej odvolací súd uvádza, že z ust. § 325 ods. 1 CSP vyplýva, že pre nariadenie neodkladného opatrenia musí existovať bezodkladná potreba úpravy pomerov medzi stranami. Bezodkladnosť v sebe zahŕňa prvky naliehavosti a nevyhnutnosti a teda nariadenie neodkladného opatrenia je namieste tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má preto navrhovateľ opísať okrem iného aj rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov (§ 326 ods. 1 CSP) a pre potreby nariadenia neodkladného opatrenia ich zároveň osvedčiť.

26. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že navrhovateľ potrebu bezodkladnej úpravy pomerov odôvodnil tým, že (i) odporca ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vykonáva úkony voči Crow Arena s.r.o. (nakladá s pohľadávkami voči Crow Arena s.r.o. a disponuje s nimi) a to napriek tomu, že ich majiteľom v dôsledku odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky sa stal navrhovateľ, a tiež tým, (ii) že Crow Arena s.r.o. požaduje od navrhovateľa poskytnutie informácie, kto je jej veriteľom. Argumentoval, že v dôsledku úkonov odporcu ako subjektu, ktorý už nie je majiteľom pohľadávok, by mohlo dôjsť k nenapraviteľným následkom.

27. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov je opodstatnená najmä vtedy, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody alebo inej ujmy, prípadne dochádza k porušovaniu jeho práv a oprávnených záujmov. Vzhľadom na dôvody vymedzené v odseku 26. tohto uznesenia, ktorými navrhovateľ odôvodňuje potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sa však javí, že navrhované neodkladné opatrenie je skôr prostriedkom na zabezpečenie ochrany dlžníka Crow Arena s.r.o. pred exekúciou, ktorú voči nemu vedie odporca, ako prostriedkom preventívnej ochrany práv navrhovateľa. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že zastavenie exekúcie v prípadoch stanovených Exekučným poriadkom prislúcha do právomoci exekučného súdu, do ktorej súd rozhodujúci o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemôže zasahovať.

28. Pre úplnosť ešte odvolací súd dodáva, že odstúpením od zmluvy zmluva zaniká (§ 349 ods. 1 Obchodného zákonníka), každá zmluvná strana má vrátiť prijaté plnenie a v prípade, ak plnenie nemožno vrátiť, poskytne sa peňažná náhrada. Na uvedené napokon správne poukázal aj navrhovateľ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kde citoval rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 31. januára 2008, sp. zn. Cdo 3357/2007, podľa ktorého v prípade zrušenia zmluvy o postúpení pohľadávky prichádza do úvahy len „vydanie“ pohľadávky postupníkom postupcovi, alebo ak to nie je možné, pretože pohľadávka už zanikla, v poskytnutí peňažnej náhrady. Navrhovateľom však nebolo

osvedčené (a ani tvrdené), že odporca v prípade, ak by bol navrhovateľ v konaní vo veci samej úspešný, mu nebude schopný poskytnúť minimálne peňažnú náhradu.

29. Zároveň odvolací súd poukazuje aj na nekonzistentnosť podstatných skutkových tvrdení navrhovateľa, ktorými odôvodňoval potrebu bezodkladnej úpravy pomerov. Kým v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ nenamietal platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a svoj nárok odvodzoval de facto z toho, že od nej platne odstúpil, v ďalších svojich podaniach už sponchybňuje aj samotné uzavretie zmluvy tvrdiac, že takúto zmluvu s odporcom nikdy neuzavrel a bola len dodatočne vyhotovená a antedatovaná konateľom odporcu Martinom Sokáčom. Pokiaľ ide o žiadosť spoločnosti Crow Arena s.r.o. zo dňa 6.10.2021 adresovanú navrhovateľovi o poskytnutie informácie od navrhovateľa, kto je jej veriteľom, odvolací súd poukazuje, že navrhovateľ v žalobe vo veci samej, ktorú doložil ako prílohu k svojmu podaniu zo dňa 12.10.2021 (replika) v odseku 12. uvádza, že spoločnosť Crow Arena s.r.o. mu pohľadávku, ktorá mala byť predmetom postúpenia uhradila dňa 23.10.2020. V tejto súvislosti ďalej dodáva, že vzhľadom na skutočnosť, že JUDr. Norbert Takács ako nový konateľ navrhovateľa v tom čase (t.j. 23.10.2020 - pozn. súdu) ešte nedisponoval bankovým účtom navrhovateľa, pretože registrový súd ešte nezapísal zmenu konateľa do obchodného registra, a tiež vzhľadom na skutočnosť, že spoločnosť Crow Arena s.r.o. mala záujem zaplatiť dlžnú sumu čo najskôr, zaplataenie príslušnej sumy sa uskutočnilo pred notárom v hotovosti. Pokiaľ teda spoločnosť Crow Arena s.r.o. zaplatila navrhovateľovi pohľadávku, ktorá mala byť predmetom postúpenia dňa 23.10.2020 (čo navrhovateľ tvrdí v žalobe vo veci samej), nie je zrejmé, prečo sa Crow Arena s.r.o. u navrhovateľa po roku od zániku svojho záväzku (6.10.2021) informovala, kto je s ohľadom na odstúpenie navrhovateľa od zmluvy o postúpení pohľadávky jej veriteľom.

30. Sumarizujúc vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že nakoľko nie je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a navrhovateľovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie nepriznal. Ďalšie argumenty považoval odvolací súd pre rozhodnutie už za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti navrhovateľovi. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

32. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti súdu prvej inštancie, že i keď ust. § 329 ods. 1 CSP nevyklučuje vyjadrenie protistrany v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je potrebné mať na zreteli potrebu zachovania lehoty na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a súčasne predchádzať tomu, aby súd prvej inštancie takýmto postupom nevytvoril priestor pre protistranu na zmarenie neodkladného opatrenia. Preto postup, keď súd prvej inštancie doručí návrh na nariadenie neodkladného opatrenia protistrane na vyjadrenie by mal byť odôvodnený určitými špecifickými okolnosťami prípadu. Z odvolaním napadnutého rozhodnutia však nevyplýva, aké špecifické okolnosti viedli súd prvej inštancie k tomu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručil odporcovi na vyjadrenie a následne ešte aj vyzval navrhovateľa, aby sa v replike vyjadril k vyjadreniu odporcu k návrhu. Okrem toho odvolací súd poukazuje, že súd prvej inštancie predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní takmer päť mesiacov po podaní odvolania z dôvodu, že vykonával úkony podľa §§ 373, 374 CSP a to napriek tomu, že odvolanie v danom prípade nesmerovalo proti rozhodnutiu vo veci samej.

33. Záverom považuje odvolací súd za potrebné zaujať stanovisko k vyjadreniu navrhovateľa, že ak mu bude odňaté právo na civilnoprávnu preventívnu ochranu, je povinný uplatniť aj trestnoprávne prostriedky právnej ochrany voči všetkým subjektom podieľajúcim sa na odopretí práv, ktoré mu patria, a to najmä voči odporcovi a osobám rozhodujúcim v príslušnom súdnom konaní, v ktorom došlo alebo dôjde k odopretiu práv, najmä v dôsledku trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a trestného činu ohýbania práva. Ako správne uviedol odporca v odvolaní, toto „upozornenie“ (ako ho nazval navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu) smerovalo jedine voči konajúcemu sudcovi, keďže spomínaných trestných činov sa môže dopustiť v daných súvislostiach len subjekt v postavení sudcu. Z kontextu tohto „upozornenia“ je zároveň podľa odvolacieho súdu citelné, s akým výsledkom súdu navrhovateľ spája uplatnenie trestnoprávnych prostriedkov voči osobám rozhodujúcim v príslušnom

súdom konaní. Odvolací súd takýto prístup strany sporu zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom považuje za neakceptovateľný, hraničiaci s neprípustnou snahou vplyvať na nezávislosť a nestrannosť súdu a zo strany právneho zástupcu (advokáta) potenciálne kolidujúci s predpismi Slovenskej advokátskej komory (§ 38 Advokátskeho poriadku SAK).

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ust. § 419 CSP. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).